

θεϊκὸν, τὸ πῆραν γιὰ θαῦμα, ἐφοβήθησαν τὸ μοναστήρι
τὸ θαυματουργὸ καὶ ἔφυγαν χωρὶς νὰ τὸ πατήσουν.

Ὁ τρελὸς ἔμεινε ἐκεῖ ψηλὰ σκερφαλωμένος.

Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰς ἡμέραις οἱ Τούρκοι ἐτράβηξαν
ὅλοι κατὰ τὸ Βελεστῖνο. Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς χωρια-
νοὺς ἐγύρισαν ὀπίσω νὰ ἰδοῦν τί ἔγιναν τὰ σπίτια τους.

Καὶ ἦσαν τὸ δόλιο τὸ χωριὸ κατακαῦμένο, καὶ εἶ-
δαν τὸ πρὶν κατάχλωρο βουνὸ σωστὸ ἀποκαίδι.

Ἦσαν σταύλους ὅλαις των τῆς ἐκκλησιαῖς, ὅσαις δὲν
πῆραξε ὁ τούρκικος κασμᾶς καὶ ἀπάντησαν τὰ ἔχνη τοῦ
ἄτιμου ἐχθροῦ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἄψυχα ἀκόμη.

Μόνο τὸ μοναστήρι τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, τοῦ Βασι-
ληῆ τοῦ Κομνηνοῦ μὲ τὸ δικέφαλο αἶτό, ἐφαίνετο ἀ-
κέργιο καὶ ὁλόσωστο ἀκόμη, ἀθικτο καὶ ἀμόλυντο ἀπ’
τὸν ἐχθρόν, λές καὶ ἐφοβήθηκε νὰ τὸ πατήσῃ.

Κ’ ἔτρεξαν ὅλοι νὰ ἰδοῦν τὸ θαῦμα.

Τὸ θαῦμα ἦτο φανερό !

Μιὰ εὐωδία θεϊκὴ, ὡσὰν ἀπὸ τῆς ἐκκλησιᾶς τὸ θυ-
μιατὸν, ὡσὰν μοσχολιβάνι ἐσκόρπιζε τριγύρω τὸ καμπα-
ναριό !

Κι’ ὁ Γιάννης ὁ τρελὸς τοῦ χωριοῦ ἐκεῖ ψηλὰ ἐφαίνετο
ὡσὰν νὰ ἐκοιμᾶτο ἡσυχος, συμμαζευτὸς ἔς τὴν ἄκρα.

Καὶ ὅμως ἦταν πεθαμμένος !

ΑΝΤ. Θ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πρακτικαὶ γνώσεις

Ἐν ὥρᾳ καύσωνος, καλλίτερα νὰ ἀποφεύγετε τὰ παγωμένα
ποτά, τὰ ὁποῖα ἐξασθενίζουν καὶ εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνα. Πρῶτ’
καὶ βράδυ πλύνετε ὅλον τὸ σῶμα μὲ τὸ σφουγγάρι διὰ χλιαροῦ
ὑδατος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ρίπτετε ὀλίγην κολώνιαν ἢ λουμπέν :
Θὰ δροσισθῇτε περισσότερο καὶ θὰ αἰσθανθῇτε ἀνέκφραστον εὐ-
χαρίστησιν.